

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D. P., s. r. o., S.**, IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. J. G., P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D. T., a. s., Z. IČO: X., o **vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach. pod sp. zn. 7Cbi 7/2009, o späťvzati žaloby, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie žaloby **p r i p ú ť a**, rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi 7/2009-77 zo dňa 27. júna 2012 **z r u ť u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27. júna 2012, č. k. 7Cbi 7/2009-77 žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd rozhodol, že zo súpisu konkurznej podstaty v konkurznom konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K 100/2000 voči úpadcovi D. T., a. s., Z. IČO: X., sú vylúčené nehnuteľnosti, zapísané na Správe katastra P., obec P., k. ú. N. na LV č. X. špecifikované v žalobe. Súd prvého stupňa konštatoval, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu rozšíril 12. 11. 2009 súpis konkurznej podstaty úpadcu o predmetné nehnuteľnosti s poznámkou podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV, pretože vlastnícke právo si uplatňuje žalobca. Súd zistil, že vlastníkom dotknutých nehnuteľností bol D. T. – S., a. s., P., po zmene obchodného mena D. T., a. s. Notárskou zápisnicou č. N 497/2000, Nz 490/2000 z 31. 10. 2000, ktorá spoločnosť D. T. – S., a. s., P., vložila do základného imania spoločnosti K. spol. s r.o., K., tieto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu. Spoločnosť D. T. – S., a. s., P., nadobudla tieto nehnuteľnosti na základe zmluvy o prevode časti podniku č. 1185/1995 od predávajúceho Fondu národného majetku SR podľa

zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby. Súd poukázal na ust. § 19a ods. 2 a ods. 4 zákona č. 92/1992 Zb. a uviedol, že správny orgán nežiadal predložiť písomný súhlas Fondu národného majetku SR s vložením nehnuteľností obchodnej spoločnosti D. T. – S., a. s., P., do základného imania obchodnej spoločnosti K. spol. s r. o., K. a nepreveril, že či o takýto súhlas žiadal. Podľa vyjadrenia Fondu národného majetku SR z 25. 06. 2003, zn. 9.1.-13824/03/Kc, súd ďalej zistil, že D. T., a. s., nesplatil Fondu národného majetku SR časť kúpnej ceny v zmysle zmluvy o predaji podniku č. 1185/1995. Súd preto zdôraznil, že v danej veci bolo na základe protestu prokurátora rozhodnutím Katastrálneho úradu v P. z 30. 06. 2003 č. Vo 13/2003, rozhodnutie Okresného úradu v P. z 12. 12. 2000 č. V-4973-2000, zrušené. S poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa konštatoval, že nezákonné rozhodnutie o povolení vkladu bolo zrušené, právne následky spojené s vkladom do katastra nehnuteľností nenastali a následne rozhodnutím z 23. 11. 2009, Správa katastra P. č. V-4973-2000 rozhodla tak, že konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva zastavuje. Z uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že na základe absolútnych neplatných právnych úkonov nemohlo dôjsť k zmene vlastníka predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. X. k. ú. N.N., ich vlastníkom je úpadca, preto tvoria konkurznú podstatu a správca konkurznej podstaty postupoval v súlade so zákonom, keď predmetné nehnuteľnosti zapísal do súpisu podstaty, pretože podľa ust. § 6 ZKV tvoria konkurznú podstatu. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím žalobu žalobcu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca podaním doručeným súdu dňa 13. 8. 2012 a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Uviedol, že konanie pred súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok trpia vadami a nedostatkami, pre ktoré považuje žalobca toto rozhodnutie za vecne ako aj právne nesprávne. Žalobca podané odvolanie odôvodnil podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/, e/ a f/ O. s. p. Odvolateľ má za to, že súd prvého stupňa rozhodoval v danej veci o otázke vlastníckeho práva ako o predbežnej otázke, pričom „rozhodol“, že vlastníkom nehnuteľností nie je subjekt, ktorý je ako ich vlastníkom zapísaný v katastri nehnuteľností, ale že je ním úpadca. Súd prvého stupňa bol preto podľa odvolateľa povinný vychádzať pri posudzovaní otázky týchto nehnuteľností výlučne zo záväzných údajov katastra nehnuteľností. Odvolateľ dodal, že zápisom majetku do súpisu konkurznej podstaty nemôže byť nikdy určený vlastníkom

tohto majetku. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 20. 08. 2002, sp. zn. 22Cdo 2141/2001. Pokiaľ by súd prvého stupňa vykonal náležité dokazovanie, podľa odvolateľa by zistil, že žalovaný zahrnul do konkurznej podstaty nehnuteľnosti pod takým označením, pod ktorým už neexistujú, keďže sú evidované na LV č. X., k. ú. N. Š.. Vlastníctvo k nim patrí spoločnosti D. P., s. r. o., S.P., IČO: X., a to povolením vkladu vlastníckeho práva Správou katastra P. z 03. 09. 2003, č. V-3955/03. Rozhodnutie o proteste prokurátora nadobudlo právoplatnosť 10. 03. 2004, z ktorého dôvodu je podľa odvolateľa potrebné považovať rozhodnutie Katastrálneho úradu P. z 30. 06. 2003 za nulitné a záväzné len pre jeho účastníkov. Odvolateľ má za to, že za nulitné považoval rozhodnutie Katastrálneho úradu P. z 30. 06. 2003 aj samotný správny orgán, nakoľko povolil nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami. Preto podľa názoru odvolateľa, ak by súd zodpovedal otázku, z akého dôvodu nedošlo k zmene údajov v katastri, napriek existencii rozhodnutia Katastrálneho úradu P. z 30. 06. 2003, dospel by k záveru, že pre vykonanie zmeny nedisponovala príslušná správa katastra žiadnym skutkovým ani právnym základom, t. j. podľa odvolateľa k zmene vlastníctva predmetných nehnuteľností v prospech úpadcu nikdy nedošlo. Preto tieto nehnuteľnosti v deň vyhlásenia konkurzu do vlastníctva úpadcu nepatrili. Odvolateľ zdôraznil, že žalovaný nevedel a ani nevedie, resp. sa nedomáha určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, jeho vlastníctvo k nim nebolo nikdy deklarované, a preto je potrebné tieto nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty vylúčiť. Odvolateľ poukázal na to, že pokiaľ súd prvého stupňa mal za to, že rozhodnutím Katastrálneho úradu P. z 30. 06. 2003 došlo k deklarovaniu vlastníckeho práva v prospech úpadcu, muselo byť súdu zrejmé, že o určení vlastníckeho práva je príslušný rozhodnúť iba súd podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., a nie správny orgán v katastrálnom konaní, v ktorom konaní sa zapisujú a neurčujú práva k nehnuteľnostiam. Odvolateľ je toho názoru, že nadobudol predmetné nehnuteľnosti riadne a po splnení všetkých zákonných podmienok, z ktorého dôvodu sú tvrdenia súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nepravdivé. Napadnuté rozhodnutie podľa odvolateľa navyše obsahuje tvrdenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže súd nemal k dispozícii ani administratívny spis Katastrálneho úradu P. sp. zn. Vo 13/2003. Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie podľa odvolateľa aj nepreskúmateľné.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa s napadnutým rozhodnutím v plnom rozsahu stotožňuje.

Podaním zo dňa 10. 10. 2012, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 15. 10. 2012, žalobca vzal späť v celom rozsahu žalobu. Ako dôvod späťvzatia návrhu uviedol, že žalovaný po podaní návrhu na začatie konania sám vylúčil nehnuteľnosti, označené v petite návrhu na začatie konania, t. j. nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom tohto konania z konkurznej podstaty. Poukázal na to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a žalobca berie tento návrh na začatie konania späť pre správanie sa žalovaného po jeho podaní a neuplatnil si právo na náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 29. 10. 2012 žalovaný vyslovil so späťvzatím žaloby súhlas podľa ust. § 208 O. s. p.

Podľa ustanovenia § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V danom prípade boli splnené podmienky pre postup podľa citovaného ustanovenia, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Podľa ust. § 224 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/, ods. 2 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 a ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v zmysle ust. § 146 ods. 2 O. s. p. neboli trovy konania uplatnené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová